

POSTANOWIENIE

Toruń, dnia 23. kwietnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu w składzie:

Przewodniczący - S.S.O. Rafał Sadowski (spr.)

Sędziowie - S.S.O. Andrzej Walenta

S.S.O. Marzena Polak

przy udziale oskarżyciela publicznego - pełnomocnika Urzędu Celnego w T. W. W.

w sprawie **G. Ł. i 2 in.**, podejrzanych z art. 73a§2 kks, w sprawie o sygn. akt II Kp 7/13 Sądu Rejonowego w Brodnicy, w związku z zażaleniem Urzędu Celnego w T. z 5.03.2013 r. na postanowienie tegoż Sądu Rejonowego z dnia 25.02.2013 r. o „uznaniu się niewłaściwym do rozpoznaniu wniosku i przekazaniu sprawy zgodnie z właściwością Urzędowi Celnemu w T.”.

na podstawie art. 430§1 kpk w zw. z art. 429§1 kpk w zw. z art. 459§1 i §2 kpk (a contrario) oraz w zw. z art. 118§1, 2 i 3 kpk

postanawia

pozostawić bez rozpoznania zażalenie Naczelnika Urzędu Celnego w T. datowane 5.03.2013 r. na postanowienie Sądu Rejonowego w Brodnicy z dnia 25.02.2013 r. o „stwierdzeniu swej niewłaściwości /.../” w sprawie o sygn. akt II Kp 7/13 tego Sądu.

UZASADNIENIE

Na wstępie stwierdzić należy, że Sąd Rejonowy słusznie uznał, iż kwestia sprzedaży odbarwionego oleju opałowego w trybie art. 232 kpk, w toku postępowania przygotowawczego, nie należy do kompetencji sądu i urząd celny jako organ finansowy prowadzący postępowanie przygotowawcze może sam wykonać wnioskowaną przezeń czynności procesową. Odwołanie się przez skarżącego do art. 122 kks, który rzeczywiście nie wymienia art. 232 kpk, jest o tyle nietrafne, że wymienione tam przepisy wyraźnie wskazują na właściwość „prokuratora” do dokonania określonej czynności procesowej, w związku z czym niezbędne było recypowanie tej właściwości także dla organów finansowych prowadzących postępowanie przygotowawcze. Natomiast art. 232 kpk bynajmniej nie został ograniczony li tylko do kompetencji Prokuratora (którego przepis ten wcale nie wymienia w swojej dyspozycji - w przeciwieństwie np. do art. 231 regulującego podobną materię!) i dlatego organ finansowy może go stosować na zasadzie ogólnej delegacji do prowadzenia postępowania przygotowawczego wynikającej z art. 133§ 1 kks i art. 298§1 kpk.

Jednakże oparte na tych słusznych przesłankach orzeczenie sądu **meriti**, nie jest

prawidłowe. Zdaniem sądu odwoławczego Sąd Rejonowy nie powinien orzekać o niewłaściwości sądu, lecz Prezes Sądu, który dostrzegł, że wnioskowana w piśmie Urzędu Celnego czynność nie należy do czynności przewidzianych w art. 298§2 kpk, powinien zarządzeniem zwrócić wniosek wnioskodawcy w myśl art. 118§3 kpk. Jest to bowiem sytuacja analogiczna do wniesienia przez prokuratora wniosku do sądu np. o zastosowanie środka zapobiegawczego innego aniżeli tymczasowe aresztowanie; w takim wypadku należałoby zwrócić wniosek prokuratorowi stosownym zarządzeniem, lecz nie byłoby trafnym wydanie postanowienia o przekazaniu sprawy do rozpoznania według właściwości temuż prokuratorowi, choćby z tego względu, iż absurdalnym wydaje się „zlecenie” wnioskodawcy rozpatrzenie jego własnego wniosku. Sąd **meriti** nie dostrzegł jednak tego problemu i w konsekwencji wydał

postanowienie w trybie art. 35§1 kpk wraz z pouczeniem o możliwości jego zaskarżenia, z czego organ finansowy skorzystał.

Jak już zaznaczono powyżej, zdaniem sądu odwoławczego zaskarżone „postanowienie” zastąpiło niejako niezaskarżalne zarządzenie o zwrocie wniosku wnioskodawcy w myśl art. 118§3 kpk i tak w istocie należy je odczytywać zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 118§ 1 i §2 kpk. Okoliczność, że zarządzenie Prezesa Sądu omyłkowo zostało nazwane „postanowieniem” nie zmienia bowiem jego właściwego charakteru i z tego względu nie może też mu nadać przymiotu zaskarżalności (nie jest to bowiem postanowienie przewidziane w art. 35 kpk, a nie spełnia także innych kryteriów zaskarżalności z art. 459 kpk).

Reasumując powyższe wywody: sąd odwoławczy uznał, że zaskarżone „postanowienie” jest w istocie zarządzeniem, na które zażalenie w ogóle nie przysługuje, a ponieważ omyłkowo zostało ono jednak przyjęte i przekazane do rozpoznania sądowi odwoławczemu, w myśl art. 430 kpk należało je pozostawić bez rozpoznania.

POUCZENIE - Na powyższe postanowienie służy zażalenie do Sądu Okręgowego w Toruniu – innego równorzędnego składu odwoławczego – w terminie 7 dni od ogłoszenia tegoż postanowienia.